

Obraz dne

Piják – olej na plátně (1919)

Dílo patří do Čapkovy rané tvorby. Studenými barvami se snaží v pozorovateli vyvolat stejný pocit melancholie a sebelítosti, který právě prožívá samotná postava.

Co bylo jest a bude

Včera jsme započali naši uměleckou rezidenci. Začala příjezdem a návštěvou pokojíčků našich kurátorů, kde jsme se s nimi seznámili. Také jsme si vyrobili závaznou paletku, která potvrzuje smlouvu podepsanou s Peča gallery.

Pak následoval večeřismus i s exkluzivním servisem: dolévání pití od kurátorů. Po masu s bramborami jsme měli čas si vybalit ve svém ateliéru a připravit se na večerní diskurz.

Na diskurzu jsme zjistili, jak došlo k založení Peča gallery a byly nám představeny rubriky 'Zaslechnuto' a 'Zeptejte se kurátorů'. Mimo to jsme dostali přesné instrukce, jak zvládat osobní večerní hygienu.

Nakonec jsme zažili naši první zavíračku a ubrali jsme se do říše snů.

Zlatý štětec (Hádanka):

V této rubrice najdete každé ráno hádanku, která vás dovede ke zlatému štětcí.

Ochraňuji a přispívám k údržbě

Všichni se tu ke všemu chovají šetrně

Čas tu na chvílku zamrzne

Nikdo tu ale není posmrtně

Zjistismus

aneb Zjistíš o jaký umělecký směr jde?

Je to umělecký směr založený na rozkládání objektů na geometrické tvary za použití originálního vnímání perspektivy a tvarů. Tento přístup, který pohoršil a následně uchvátil společnost začátku 20. století, se v Česku naprosto unikátně rozšířil i do architektury a nábytkářství. V literatuře umělci místo objektů rozkládali slova a věty. Mezi představitele tohoto směru patřili např. Georges Braque, Emil Filla, Pablo Picasso, Bohumil Kubišta, Gertrude Stein, Guillaume Apollinaire.

Pásmo - Guillaume Apollinaire

Jak blázen žil jsem a ztratil jsem svůj čas
Na své ruce se už netroufáš podívat a stále
chce se ti zaplakat

Nad sebou nade vším co zděsilo tě nad ní
kterou mám rád

Uslzen vidíš chudáky emigranty odjížděti

Věří v Boha modlí se ženy kojí své děti

Jich zápach plní síň nádraží Saint-Lazare

Jako tři králové věří ve svou hvězdu
v budoucí zdar

Doufají, že v Argentině zbohatnou velice
A domů se vrátí nesouce s sebou tisíce
Ty rodiny nesou praporek červený jako vy
srdce své

Ten praporek a naše sny jsou stejně
přízračné

Někteří z emigrantů zůstanou a pobývají
tu

V děrách ulice des Rosiers nebo des
Écouffes

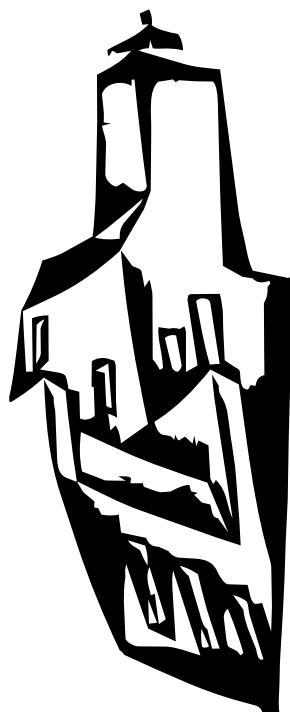
Často jsem zřel je večer
jdou se ven nadýchat
vzduchu

Zřídka se pohnou z místa
jako figurky v šachu

Nejvíce jsou to Židé
a ženy jich s parukami

Sedí bezkrevné a hlídají
temné krámy

Stojíš nad zinkovým
plechem ve výčepu
ochlastůPopíjíš mezi
nešťastníky kávu za dva
sous

Pásmo - druhá ukázka

Jsi sám jítro přichází
Mlékaři zvoní bandaskami v ulicích
Noc se vzdaluje jako míšenka přesličná
Toť Léa pozorná či Ferdina falešná
A ty piješ ten líh palčivý jako života bol
Tvého života ježž piješ jak alkohol
Chceš domů pěšky jít a míříš stranou Auteuile
Spát mezi svými modlami z Oceánie a Guineje
Jsou to Kristové jiné víry a jiných
bohoslužeb
Nižší Kristové temných nadějí a tužeb
S bohem s bohem spáči Slunce plá pláče

Pohádka na pokračování

Onoho rána mě probudil skutečně prapodivný zvuk. Znělo to téměř jako klapání, které se nekonečně opakovalo v pravidelném rytmu. Vstal jsem a vydal jsem se hledat zdroj tohoto záhadného zvuku. Dlouho jsem tomu nemohl přijít na kloub, kamkoliv jsem se pohnul, zvuk neustával, a přesto jsem jeho původce nebyl schopen nalézt. Až nakonec jsem zvedl hlavu a pohlédl vzhůru.

Nade mnou se místo mého stropu do nekonečné výšky táhla neuvěřitelně složitá síť pavučin. Neviděl jsem, kde končila, jen další podivné změní ještě podivnějších tvarů tvořených tou jemnou stříbrnou nitkou. A mezi tou hromadou nití jsem spatřil jeho. Byl neuvěřitelně vysoký, vyhublý a na první pohled bych možná řekl, že to byl člověk. To by ale byl chybný odhad. Visel vzhůru nohama a zdálo se, že přes tlusté hnědé obroučky hranatých brýlí pečlivě studoval jednu ze síťových motanic. Měl několik párů dlouhých a kostnatých rukou a na sobě ošuntělý hnědý šrak. Chtěl jsem na onoho cizince promluvit, ale to už se na mě otočil a já spatřil jeho oči. Jakmile se na mě upřely, bylo to, jako by se na mě dívalo tisíc očí a analyzovalo každý drobný detail mého vzezření.

A v ten moment mě něco napadlo. Kývl jsem

na neznámého muže. „Promiňte, ale všiml jsem si, že jste jaksi barevný. Neznáte náhodou takového staříka? Víte, on byl u mě v galerii a nechal si tam hůl, tak bych mu ji rád vrátil.“

Muž mi však neodpověděl. Místo toho se rychlostí blesku spustil po jedné z pavučin až ke mně dolů a znovu se na mě podíval, tentokrát byl však tak blízko, že by stačilo zdvihnout ruku a dotkl bych se jeho tváře.

„A vy ráčíte být jaká bytost?“ zeptal se skřípavým hlasem nezvaný host. Při jeho slovech vzal jednu ze svých pavučin a přeměřil si mě od hlavy až k patě.

Nedůvěřivě jsem sledoval tu bytost a pak jsem odpověděl. „Já? Moje jméno je pan Puntík, prosím pěkně, a jsem člověk typu lidského. Kdo ráčíte být vy?“

Muž natočil hlavu na stranu tak, že se jeho rty z čárky horizontální staly linkou vertikální. Skrz ta tlustá sklíčka se na mě podíval a pak promluvil bez jediného zaváhání. „Jsem tady a teď. Jsem já, ale kdybych chtěl, tak bych mohl být ty. Jsem mistr svého řemesla. Každá pavučina, kterou upletu, je dokonalá, přesná a precizně tam, kde má být.“ Pokýval jsem hlavou, předstíraje, že rozumím jeho slovům.

„Nikdy jsem nepotkal exemplář tvého

druhu,“ pokračoval muž. „Stavba vašeho těla je skutečně fascinující. Možná vám pomohu, když mi budete stát modelem. Ani hnout, prosím,“ pronesl stroze muž a pak už se jedna z jeho rukou natáhla pro jednu z nití a za okamžik se již míhaly všechny v prudkém souboji pohybů, hrkání, tahání, stříhání, motání, obracení a měření. Stál jsem tam bez hnutí, fascinován prací onoho cizince.

Konečně onen muž zdvihl všechny čtyři ruce ve vítězném gestu, očividně spokojen se svou prací. Přistoupil jsem k němu a nahlédl na dílo, které vytvořil. Byla to změť sítí v různých geometrických tvarech, které visely v různých výškách na různých místech, a já nerozuměl zhola ničemu. Slušně jsem se tedy optal: „A pomůžete mi teď vy?“ Onen prapodivný barevný švec se na mě otočil, změřil si mě pohledem a pak mi jedním hbitým pohybem nasadil svoje hnědé hranaté brýle na nos. Dříve, než jsem se rozkoukal, byl muž i všechny jeho pavučiny pryč a já jsem se díval nahoru na svůj zcela obyčejný strop.

Galerijní názvosloví

Velký altán	velké zátiší
Malý altánek	malé zátiší
Přední chodba před hospodou	atrium
Snídaně	snídanismus
Oběd	obědismus
Večeře	večeřismus
Svačina	svačismus
Budíček	otvíračka
Večerka	zavíračka
Večerní program	večerní diskurs
Poledňák	post - obědismus, volná umělecká tvorba
Skupina	oddělení
Pokoje kurátorů	kancl
Večerní porady kurátorů	KOS - Kurátorské Odborné Setkání
Závěrečné vystoupení	KUK do Želiva
Workshopy	DUP - Doprovodný Umělecký Program

Istický horoskop

Rak: Nevzdaluj se od svého nitra, tvůj střed pravidelného mnohoúhelníku je to nejdůležitější, co kdy objevíš.

Kozoroh: Nemusíš být pořád sám, najdi si svoji vlastní množinu bodů se stejnými vlastnostmi.

Vodnář: Nemusíš být vždy těžiště ostatních trojúhelníků, můžeš být i vlastní a originální tvar.

Ryby: Vždy jsi jenom průsečík pro své kamarády, ale pamatuj na to, že není žádná ostuda v tom stát se bodem.

Beran: Tvůj život je předrýsovaný vepsaný trojúhelník. Zboř ho a rýsuj podle vlastní osnovy s vlastním kružítkem.

Lev: Přestaň opisovat svůj život od ostatních trojúhelníků. Udělej si vlastní nekonečnou sinusoidu.

Býk: Jednou v budoucnu budeš přímka procházející významnými body trojúhelníku. Možná když budeš dvakrát měřit, a ne jenom jednou řezat, staneš se i ty tím významným bodem.

Blíženci: Kolem tebe lítá devět významných bodů. Pokud je chceš ale usadit, musíš být trojúhelník a najít si další tři body, které nebudou významné, ale pouze tvoje vlastní.

Panna: Čeká tě velké rozdělení roviny v nejbližších bodech tvého života.

Váhy: Pokud budeš mít vždy pouze jednu stranu a jednu hranu, tak nikdy neobješíš, kolik ti život může nabídnout stran a hran.

Štír: Nejsi zatím svůj vlastní útvar. Zatím jsi pouze geometrický útvar se sebekodobnou strukturou.

Střelec: Zatím jsi pouze bramborový řez, ale jednou za $\Phi \approx 1,618$ budeš řez zlatý.

Zaslechnuto

My se nemůžeme flákat jako ty, Tondo.

Roman: Budeme mít všichni smažák a budeme všichni normální.

Julča: Já jsem ten nejvíc funky člověk z vás všech.

Iva: Kdo z vašich řad to vymyslel?

Emilka: To byl tvůj tvůj nápad, Ivo.

Kdyby jsi prděla, tak ale hodně potichoučku.

Julča: Sorry slova. Já to s váma moc neumím.

Udělej si pořádek ve svých Čapkách.

(Hned po tom, co jsi spletla Karla s Josefem)

Denní dávka luštění

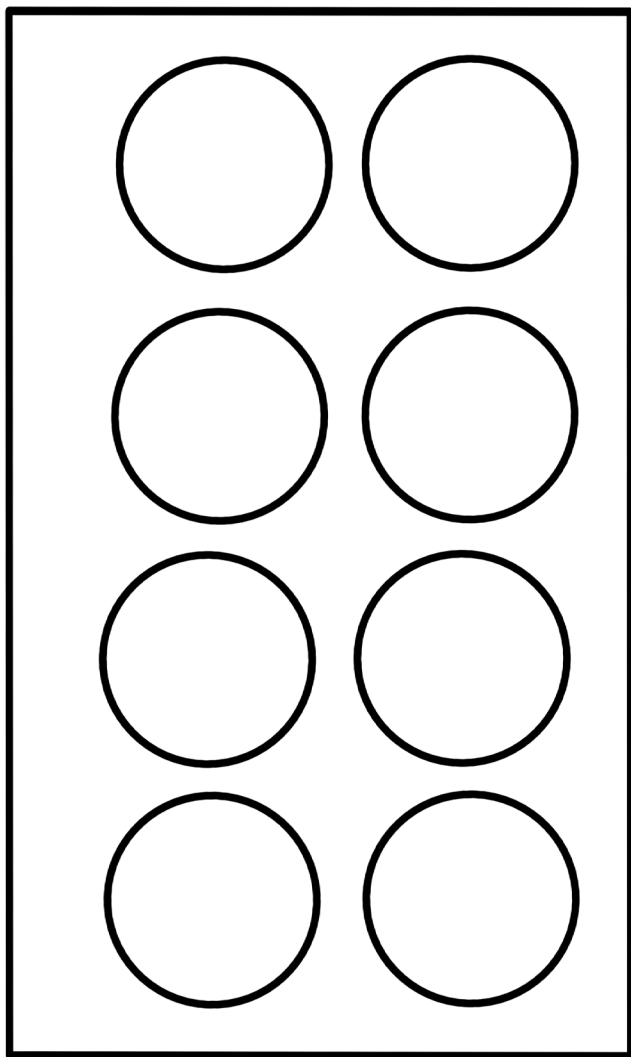
To je ale katastrofa! Malíř chtěl namalovat západ slunce, ale všechny jeho vodovky se vysypaly a on si přesně nepamatuje, kam která patří. Pomůžeš mu je srovnat zpátky tak, aby v nich měl zase pořádek?

Nápověda: Dvě barvy vedle sebe se počítají jako sousedi, ale ty co jsou nad sebou sousedi nejsou.

Barvy: Modrá, Fialová, Červená, Zelená, Žlutá, Růžová, Oranžová, Hnědá

Zadání:

- Modrá barvička patří na kraj horní řady
- Fialová má dva sousedy: hnědou a oranžovou
- Červená je v levém kraji palety
- Růžová je nahoře a nachází se vedle červené
- Zelená nesousedí ani s fialovou ani, s růžovou
- Pod žlutou barvou se nachází oranžová

Vaše tvorba

CVRDLIKALI, CVRDLIKALI
POHLED NAHORU
NIKDE NIC, NIC NIKDE
CVRDLIKALI, CVRDLIKALI

VPRAVO, VLEVO
NIKDE NIC, TÁMHLE NĚCO
NĚCO TÁMHLE LETÍ
LETÍ DALEKO
ALE STÁLE CVRDLIKAJÍ

Fany

Obrázek ve mně vyvolává vzpomínku, teda ne vzpomínku, ale několik krajin z příběhů, které jsem viděla po cestě vlakem. Různé místa různí lidé z různé vzpomínky ať hezké smutné, nebo úzkostlivé. Jízdy vlakem není jen na přemísťování také mám ukázat život zrychleně a v různých okamžicích.

DUP

Doprovodný Umělecký Program

Photoshop základy

Tonda Hlavní Expozice (3h)

Přijďte si vytvořit šílenost, vtip, nebo přitaženost za vlasy ve 2D formě. Vyfotíme, upravíme, zasmějeme se.

Debatování

Anička malé zátiší (3h)

Blablabla, blablabla, nejlepší *bla* vyhrává. Nauč se debatovat.

Párová akrobacie

Emilka, Iva plenér (1,5h)

Vzum a svišť a potom hop. Když se v páru domluvíte, přeskočíte klidně strop.

Ptáčci

Julie S. hlavní expozice (1,5h)

Umotej si vlastního osobního opeřence.

Improvizace

Johanka velké zátiší (1,5h)

Co se bude dít na tomto workshopu, je zcela na vás. Opustíme svět hranic a plánování a prostě se necháme unášet tím, co k nám přijde. A třeba k nám přijdeš právě ty.

Výroba sešitku

Emilka pokladna

Nápad sem, myšlenka tam, ale kam je zaznamenat? Žádný kus papíru není dost dobrý, žádný bloček není dokonalý, až na ty, co si vyrobíme sami tak, aby odrážely naši duši.

Programismus

7. pátek

odpoledne

15:00 18:30	Příjezd
---------------	---------

večer

18:30	večeřismus
-------	------------

20:00	večerní diskurs
-------	-----------------

22:00	zavíračka
-------	-----------

8. sobota

ráno

8:00	otvíračka
------	-----------

8:30	snídanismus
------	-------------

dopoledne

9:00	dopolední program
------	-------------------